

לרשות הרבים, כאלו עבר את שם הקדוש ברוך הוא בעבודה זרה וזהו גורה ועשה עץ של טוב ורע, וזהו הטע של היה מוציא בלו מפיו, שבו היה אומר צלמו של נוכנץ אנסי יהו"ה אלהי"ך, ובשביל זה לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לעקור את העז הנה מן העולם ולשרף אותו בגיהנם. זהו שפתותם והיה החן לנערת וגומר.

אמר לו רבי אלעזר: אם כן, אסור לעסם להשפש בשום מלאך ולא בשם בעולם אחר שיש ערבייה. אמר לו: בני, לא כה, שהרי אמר הקדוש ברוך הוא לאדם, מכל עץ הגןأكل תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל. אמר רבי אלעזר: זה היה קדם שחתא, אחר שחתא וירד מפקומו והתחערב בעץ של טוב ורע. אמר לו: וראי כה הוא, ובזמן ישראלי הם בಗלות, כאלו הם מערבים באילן של טוב ורע, ומושום זה פרשו מה הקדמונים, ישראל בגלות עובדים עבודה זרה, בטהרתם.

אבל אלו שיזעירים את האילן של הקדוש ברוך הוא. שהוא עץ החיים הנטוע בגן שלו שהיה שכינתו, שנאמר בה לא יגרך רע, יכולם להזריד כתם ממש לשכינתו בלי ערבייה כלל בכל מצוח ומצוחה, הוא עץ פרי עשה פרי למןינו, נטו עץ בגן בלי ערבייה כלל, ומושום זה אמר למינו, אבל עץ הדעת טוב ורע לא נאמר בו למןינו, אבל מערב מין בשאיינו מינו, ובשבילו נאמר שכך לא תזרע כלליהם וכו', שעתנו לא שעתנו לא יעלה עלייך.

ואuil בראשות הרבהם, כאלו עבר שמא דקדושא ברייך הוא בעבודה זרה, ועביד אילנא דעתך ורע, ורא הוא ריא דהוה נפיק בלעו מפיו, דביה דהוה אמר צלמא דנבויכןצאר אנסי יהו"ה אלהי"ך, ובгин דא לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לא עקר הא אילנא מעלה מא ולא קדרא ליה בגיהנם, חדא הוא דכתיב (שם א לא) ובהיה החסן לנערת וגומר.

אמר ליה רבי אלעזר, אם כן אסור לעסם לאשתמש באית שום מלאך ולא בשמא בעולם בתר דאית ערובייא, אמר ליה ברי לאו כי, דהא אמר קדושא ברייך הוא לאדם (בראשית ב ט) מפל עץ בגןأكل האכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר הא יהוה קדם דחאב, בתר דחаб ונחית מאטירה ואתערב באילנא דעתך ורע, אמר ליה וראי כי הוא, ובזמן דישראל איןון בגלותא, כאלו הוא מעורבין באילנא דעתך ורע, ובгин דא אוקמוهو קדמאין, ישראל בגלותא עוברים עבודה זרה בטהרתם.

אבל אילין דידעין אילנא דקדושא ברייך הוא דאייה עץ החיים, נטו בגן דיליה דאייה שכינטה דיליה, דאתפר בה (תחים ה ט) לא יגירך רע, יכלין לנחטא חילא מפמן לגביה שכינטה בלא ערובייא כלל, בכל פקודא ופקודא, אייה עץ פרי עוזה פרי למינו (בראשית יא). נטו עץ בגן בלא ערובייא כלל, ובгин דא אמר למינו, אבל עץ הדעת טוב ורע לא אתפר בה למינו, אבל מערב מין דלא במיניה, ובגיניה אתפר ט שכך לא תזרע כלליהם וכו', שעטנו לא יעלה עלייך.